

3,3 мільярда — вузам і технікумам

У Радянському Союзі рік у рік розвивається і поліпшується система підготовки спеціалістів вищими і середніми спеціальними навчальними закладами. За минулі 15 років тільки нових університетів в країні відкрито 18. Тепер їх число зросло до 51.

За державним бюджетом СРСР на 1971 рік, затвердженою другою сесією Верховної Ради СРСР, на утримання вищих і середніх спеціальних навчальних закладів виділяється 3,3 мільярда карбованців, або на 4,3 процента більше, ніж у попередньому році. На підготовку кожного спеціаліста з вищою освітою в нашій країні держава витрачає в середньому близько п'яти тисяч карбованців.

У наступному році вищі і середні школи заклади СРСР підготують 1,7 мільйона спеціалістів, у тому числі близько 600 тисяч — з вищою освітою. (ТАРС).

ТРІУМФ КОСМІЧНОЇ АВТОМАТИКИ

11 грудня кореспондент ТАРС повідомив з Центру далекого космічного зв'язку: учора ввечері, о 16 годині за московським часом, почався черговий сеанс радіокерування автоматичним апаратом «Луноход-1». У сеансі, що тривав дев'ять годин, вперше після місячної ночі здійснювався рух місяцехода. Він пересувався по пересиченій поверхні спочатку в напрямі на південний схід, а потім на південний захід. Траєкторія руху автоматичного апарата проходила серед окремих каменів і западин.

Радянський автоматичний апарат «Луноход-1» успішно виконав програму місячної ночі в умовах космічного вакууму і низьких температур. З настанням місячного дня почалась нова серія експериментів, «доручених» місяцеходу.

Коментуючи цей факт, директор Київського Інституту автоматизації член-кореспондент АН УРСР Б. Б. Тимофєєв сказав кореспондентові ТАТАУ:

— Пересувний місячний апарат, керований із Землі, — свідчення величезних досягнень радянських учених у цілому ряді наукових напрямів. Про новий триумф космічної автоматики ми говори-

мо з особливою гордістю. Вибравши в себе все найкраще від земної техніки, вона набагато повніше розкрила її можливості. Нині космічна автоматика впливає на земну, збагачує її.

Прикладі цього скільки завгодно. По-перше, це принципи конструювання мініатюрних електронних пристроїв і приладів з високою розв'язувальною здатністю, які, безперечно, придуть на зміну великогабаритним. По-друге, створення і перевірка матеріалів з незвичайними властивостями для роботи в умовах різкого перепаду температур, у різних середовищах. Вони, природно, потрібні нашій земній промисловості. Космічна автоматика збагатила теорію і практику радіокерування, без якої немислимий прогрес у багатьох галузях народного господарства. Нарешті, вона стала зразком забезпечення точності роботи і надійності численних елементів, з яких складаються взаємозв'язані системи автоматичного керування. Таким чином, космічний експеримент, значення якого в пізнанні таємниць планет за допомогою автоматів важко переоцінити, послужить і досягненню багатьох земних мирних цілей.

У КОЖНОГО господаря свої секрети хазяйнування. І всі вони служать одному: якщо сьогодні у твоїх руках багатство, зроби, щоб завтра воно стало більшим. Складна наука, і починається вона вже з перших кроків трудової біографії. Ось чому комсомольська організація нашої автоколонії особливу увагу звертає

серйозно вирішується питання економії і в первинній комсомольській організації ремонтної зони автоколонії, де секретарем В. Жуков.

Якось через недбалість двох комсомольців автомобіль, що стояв на техогляді № 1, був неакційно перевірений. В результаті машина ще раз залишилась на повторній техогляді. Одержавши ж на всіх ділянках і в бригадах виступив

Ази господарювання

на виховання у кожного молодого робітника почуття господаря.

З чого починається ця наука? Звичайно, з азів: значення економії у великому і малому, бережливе ставлення до людської праці і матеріальних цінностей. Добрими вчителями тут стають лекції, політінформації, заняття комсомольських політгуртків, листівки «Комсомольського прожорка». У нас на підприємстві не зустрінеш заклику, які б говорили загальними фразами про економію. Кожен лозунг, плакат, панно лаконічно і просто роз'яснюють конкретне завдання, звертаючись безпосередньо до певної категорії робітників. Водій, наприклад, нагадує: «Якщо знизити собівартість перевезень на 1 процент, то це дасть автоколонії 30 тисяч карбованців економії». А ремонтникам адресоване таке панно: «Зниження собівартості ремонту автомобіля на 1 процент дасть економії в 2230 карбованців. Будь ошадливим!»

Наша автоколонія є крупним споживачем пального та мастила. Вони і становлять базу економії підприємства. Адже виконувати плани на незаконних матеріалах чи ледве вкластися в норми їх витрат — речі далеко не рівнозначні. Не допустити перевитрати жодного кілограма паливно-мастильних матеріалів — стало загальною турботою і рядового комсомольця, і агітатора, і комсомольського вождя. При цьому часто звертаються до синтезу яскравої і живої розповіді з конкретним показом на практиці.

Кращі водії — комсомольці В. Кибко і О. Погорілов часто виїжджають в рейси з менш досвідченими. Вчора вони, бесідуючи з ними, пояснювали «теорію» економії кожного кілограма пального. А сьогодні — демонструють, як це треба робити на кожному з відрізків шляху. Дієвість такої практики очевидна. Навіть ті водії, які в минулому допускали перевитрату палива, нерідко з показників економії виходять в число перших. Ось лише одне порівняння: якщо в 1969 році по автоколонії було заплановано 38 563 літри пального, то в цьому році лише за 10 місяців економія становить 42 476 літрів.

агітатор В. Я. Дмитренко з бесідою «Кожний робітник хвилинні — строгий облік». «Наша ремонтна зона за одну хвилину виконує робіт на 25 копійок. Ніби й небагато, — розповідав він робітникам. — Але якщо за зміну ми загубимо 25 хвилин, то це принесе збитків на 6 карбованців 25 копійок, а за рік — 1500 карбованців». Приклади такого змисту чи не найбільше переконують в потребі хазяйнувати.

Важливе місце в роботі комсомольської організації займає вивчення, узагальнення і розповсюдження кращого досвіду використання запасних частин, пального, автогуми і робочого часу.

Якщо, наприклад, сьогодні комсомолець Петро Садовський за свій робочий день перевіз сільськогосподарських продуктів на 170 процентів, то наступного дня про це розповідь спеціальний випуск «Білаки», радіопередача. Газета комсомольської організації «Автомобіліст» систематично висвітлює, як автозавод і ремонтні ділянки виконують завдання, поставлені в Листі ЦК КПРС, Раді Міністрів СРСР, ЦКРПС і ЦК ВЛКСМ.

Наука хазяйнування, за яку по-діловому взялися в нашій автоколонії, дає хороші результати. Комсомольці і молоді робітники соціалістичне зобов'язання на честь ленінського ювілею виконали достроково. За 10 місяців завершення року п'ятирічки вони перевезли понад план 40 тисяч тонн вантажів, закономірили 28 тонн пального і мастила та на 28 тисяч кілометрів пробігу автогуми. На жнивах нинішнього року комсомольці-водії ефективно використовували автомобілі, ущільнювали робочий час, уникаючи втрат зерна, перевезли 500 тисяч тонн врожаю.

Не для заспокоєння наведені ці цифри. Вони доказ наших невичерпних можливостей на ниві господарювання, якщо боротьба за економію не кампанія, а повсякденна копійка робота.

П. ДРОЗД,
секретар комітету комсомолу автоколонії № 2199.
м. Кіровоград.

ЛАСКОВО ПРОСИМО КІНОМИТЦІВ НА ЗЕМЛЮ ОРДЕНОНОСНОЇ КІРОВОГРАДЩИНИ!

Вчора в Кіровоград прибула велика група кіномитців на чолі з головою Комітету по кінематографії при Раді Міністрів УРСР С. П. Івановим. Вона візьме участь у проведенні Народного кінофестивалю українських радянських фільмів на Кіровоградщині, присвяченого XXIV з'їздові КПРС і XXIV з'їздові КП України.

В Кіровоградському аеропорту дорогих гостей зустрічали представники партійних і радянських органів, громадськості обласного центру. Їм було вручено хліб-сіль і квіти.

Вдень в Будинку патіосвіти обкому КП України відбулась прес-конференція, на якій режисери, сценаристи, актори відповіли на запитання журналістів обласних газет, радіо і телебачення.

Вчора ввечері в Кіровограді в кінотеатрі «Комсомолец» відбулось урочисте відкриття Народного фестивалю українських радянських фільмів.

Секретар обкому КП України Д. С. Сиволап представив учасникам урочистого вечора працівників українського кіномістечка. Переповнений зал гарячими оплесками вітав режисерів, сценаристів, акторів. Коротким вступним словом секретар обкому партії Д. С. Сиволап оголосив Народний фестиваль українських радянських фільмів, присвячений XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, відкритим. Лунають мелодії Гімну СРСР і Гімну УРСР.

Теплими, зворушливими були слова вітання кіномитців до кіровоградців. У пам'ять про цей вечір вони подарували місту портрет О. П. Довженка, а жителі міста кіномитцям — портрет Ю. І. Яновського.

Потім присутні переглянули новий фільм «Родина Коцюбинських». Автор сценарію О. Левада і режисер Т. Левчук, які створили цей фільм, були присутні при його обговоренні.

З кінотеатру «Комсомолец» кінофестиваль закрокував по всій області.

ПРИСВЯЧЕНИЙ
XXIV З'їздові
КПРС ТА XXIV
З'їздові КП України

ПІД ЧАС ФЕСТИВАЛЮ ВИ ПЕРЕГЛЯНЕТЕ ТАКІ ФІЛЬМИ:

«Родина Коцюбинських»

Частина перша — «Передгрозя», частина друга — «Гроза». Сценарій О. Левада, постановка Т. Левчука.

Фільм відтворює широку історичну картину життя України передреволюційних і революційних років.

У центрі картини — родина видатного українського письменника Михайла Коцюбинського, автора знаменитої «Фата-моргани». Зустріч з Володимиром Іллічем Леніним на Кіпрі вплинула на всю його творчість. Свою ідею естафети він передав дітям і перш за все синові Юрію, який став потім видатним солдатом Жовтня.

«Шлях до серця»

Герої фільму — люди у білих халатах, ті, що стоять на передових рубежах сучасної науки.

Сценарій К. Шербака, постановка В. Івченка. У медичній точності гостра дискусія між прихильниками і противниками трансплантації серця. Фільм не розв'язує цю проблему, він ставить її притаманними кіномістечку засобами і вносить на обговорення глядачів.

«Комісарі»

Сценарій М. Машенка та Б. Тарасенка, постановка М. Машенка. Головною темою фільму, події якого відбуваються в 1921 році на Україні, є утвердження чистоти, душевної краси комісарів, що сміливо боролися на фронтах громадянської війни, особистим прикладом надихаючи червоноармійців, а потім з тією ж чистотою, безкомпромісністю, переконаністю повели людей на подвиги у мирному будівництві.

НАУКА ПЕРЕКОНУВАТИ

У Львові закінчилась триденна республіканська нарада-семінар організаторів політичного навчання комсомольців і молоді. В ній взяли участь секретарі обкомів комсомолу, консультанти будинків політичної освіти обкомів партії, керівники семінарів комсомольських пропагандистів, завідувачі кабінетами комсомольської роботи, представники преси.

З доповіддю про завдання комітетів ЛКСМУ в організації політичної освіти комсомольців і молоді в 1970 — 1971 навчальному році виступив секретар ЦК ЛКСМ України Григорій Максименко.

Учасники наради обговорили завдання ідеологічної роботи серед комсомольців і молоді, проаналізували форми і методи марксистсько-ленінського навчання пропагандистських кадрів, діяльність науково-методичних рад.

На нараді-семінарі підкреслювалось, що Всесоюзний Ленінський залізничний урок, який набув за останній час великого поширення, допомагає комсомольцям, усім юнакам і дівчатам глибоко розуміти завдання, що їх ставить партія перед Спілкою молоді, краще осмислити своє місце в житті, підвищити трудовий ентузіазм.

(ТАТАУ).

ВПЕРШЕ НА ЗАВОДІ

На кожній виробничій ділянці нашого підприємства відчувається висока політична і трудове піднесення в зв'язку з підготовкою до XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Колективи і окремі робітники переорієнтовані на виконання завдань, збереженням матеріалів, економічним використанням палива. Завдяки цьому завод протягом грудня повністю буде працювати на економічних матеріалах.

Партійна, комсомольська організація і група народного контролю слідують за виконанням завдань, збереженням матеріалів, економічним використанням палива. Завдяки цьому завод протягом грудня повністю буде працювати на економічних матеріалах.

С. МАТУСЯК,
робітник Долинського цегельного заводу, ударник комуністичної праці.

«ВИГЛЯДАЮ тебе я з далеких доріг...» Голос звучав, можливо, не сильно, але проникливо і мелодійно. Дівчата перезирнулися.

— Людо, де взяла ти її? Йшлося про пісню Білаша «Білий сніг на зеленому листі», яка тоді лише народилася. Дівчата чули її по радіо, а слів не могли знати. І раптом Люда Титова...

— Приїдемо, вивчимо. Лірична бентежність полилась над Псом, де розкинулася туристична база Олександрійського електромеханічного заводу. І так щоразу, пропонуючи друзям виїзд на відпочинок, відповідальна за культурно-масову роботу на заводі Людмила Титова завжди приготує сюрприз.

— Культмасовий сектор у нас на висоті, — вивчено заявила секретар комітету комсомолу Марія Анисимова, — Чи в кіно, чи на відпочинку, — молоді за нею — юрбою. Чомусь уявлявся такий собі «пробивний» комсомольський працівник, гострослов, що вмів вчасно знайти потрібне слово, напалити гуману, якщо нема чого розповісти по суті, завжди вийти сухим з води.

До комітету зайшла проста скромна дівчина з уважними очима, з куточків яких проглядала легкий сум. А може й не сум то був, а роздуми про життя, про те, як зробити його красивішим. Скажімо, одружувались нещодавно молоді робітники заводу Валя Пентешина та Іван Чабан. Як зробити, щоб день цей запам'ятався надовго, щоб молода сім'я відчувала увагу до себе колективу, друзів? Це важливо, думала

«ВИГЛЯДАЮ ТЕБЕ...»

Люда, це до якоїсь міри допоможе зробити сім'ю міцнішою. Звичайно, будуть на весіллі і друзі, і їх подарунки, будуть пісні і танці, але все це звичне, це пройде і забудеться.

І раптом думка: «Що найважливіше в сім'ї? Звичайно, щастя. Дуже просто. А що символізує щастя? Підкова. Грубо? Ні. В народі вона завжди вважалася символом щастя, тільки зміст вкладався дещо інший. Тоді думалось про хліб, про хліву, а нині нашим молодятим інше щастя потрібне.

Підкова, звичайно, зроблена майстерно і хромована, прикрашає почесний куток кімнати не однієї пари новоодружених, стала дорогим їм знаком уваги з боку товаришів. І не лише це. На заводі народилися нові форми поздоровлення новоодруженим, нові весільні пісні, танці.

Так ось вона чим їх бере, комсомолка. Думкою про їх майбутнє, турботою про підвищення розряду, освіти, і все це без тріскотня, просто і скромно.

— Підімо до Людін, вона розбере.

Молоді і літні робітники збиралися біля комітету комсомолу. Чутливі до її думок.

— Про що це начальство думає?

— Пообідати піде!

Чому б не думалося, питання робітничої ідентичності вирішувала член комітету комсомолу, відповідальна за культурно-масову роботу? Не за побут,

Люда Титова, кажучи стереотипно, на заводі виросла. Дівчата прийшла сюди після закінчення школи, старші навчили її різних професій, старшим адіяна вона і за те, що нині працює завідувачкою складом комплектації. До речі, понаяття завідувачкою складом у багатьох пов'язується з роботою торговлі, постачання і ін. Склад комплектації — зовсім інша річ. Тут треба знати кожну деталь, її виробничі функції, знати роботу складних верстатів і технологічних ліній, дати пораду, що краще підійде.

Якось так вийшло, що від професійних порад мова переходила на суто сімейне, побутове. І Люда зі своєю щирою увагою уважно вислуховувала, радила, куди звернутись, сама йшла з проханнями за робітниками.

«Наша вона, своя», — така одностайна думка виникла на заводі про дівчину. І коли висували кандидатів у депутати міськради, не назвали Люду Титову було б неприродно.

Отже, депутат міськради Людмила Титова повинна розібратися, і розібралася. Питання роботи робітничої ідентичності двічі ставилося на засіданнях виконкому. Нині вона

функціонує нормально, робітники задоволені.

В очах дівчини серйозність змішана з сумовитістю.

— Щось трапилося, Людо? Помовчала, а потім:

— Ось ми говоримо про прийдешнє, Людмила людина допомагає, щоб наблизити його. Товариші допомогли мені стати на ноги, дали спеціальність, я, по можливості, допомагаю іншим. Але чому так трапляється, що дехто хоче скористатися з нашої гуманності, щирості?

— В житті трапляється різне...

— Не позинно трапляється, — Людіні очі чи не вперше блиснули гнівом. (Ні, такі в дівчині чимало скритої енергії, вона як реактор). — Приходить один, ти депутат, мовляв, — тебе обирали, добудь мені шиферу на покрівлю.

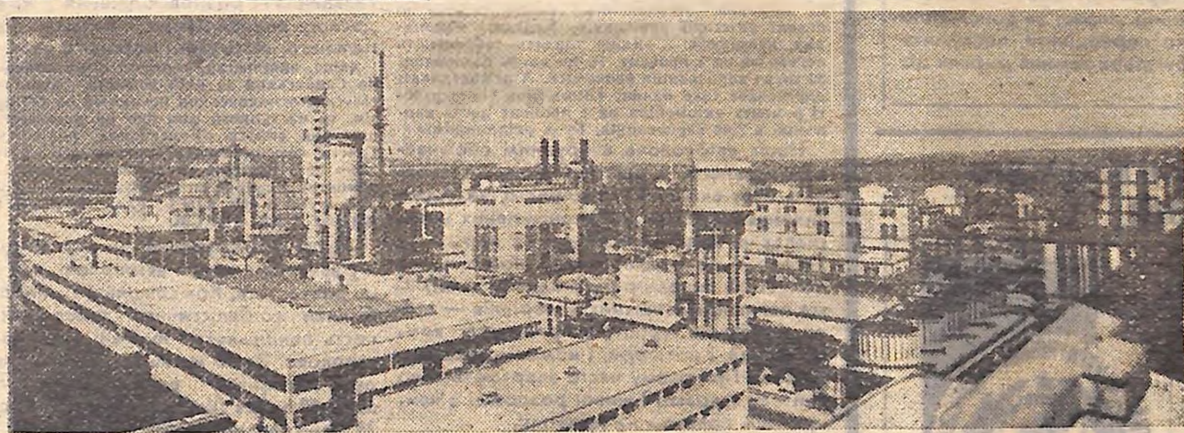
— А потрібен він був?

— Та в тому ж і справа, що ні!

«Виглядаю тебе я з далеких доріг...» Голос звучав, можливо, не сильно, але проникливо і мелодійно. Разом з подругами Люда замріяно вела мелодію улюбленої пісні і своє особисте, і щастя для всіх, хто з нею поруч, виглядала вона.

В. ДІМІН.

м. Олександрія.

Угорська Народна Республіка. Успішно виконується п'ятирічний план (1966 — 1970 рр.) розвитку народного господарства Угорської Народної Республіки. Національний прибуток країни виріс за цей час на 30 — 40 відсотків, промислове виробництво збільшилося на 33 — 35 відсотків. Вводяться в дію нові заводи, фабрики, електростанції, реконструюються уже діючі підприємства. На знімку: (на передньому плані) цехи ремонтних цехів і дослідна лабораторія на заводі хімічних добрив в місті Пет на заході Угорщини.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„БЕРІТЬ, БУДЬ ЛАСКА“

Так називалася стаття, вміщена в «Молодому комунарі» № 144 від 1 грудня цього року. В ній йшлося про те, що Кіровоградський меблевий комбінат пропонує споживачам продукцію низької якості. Зокрема, шахові стільці

не складалися через браковані деталі, на дитячих стільцях траплялися наклеєні фанерні латки, напів'які стільці теж були невисокої якості.

На наше прохання питанням зайнялася дирекція комбінату.

«Факти, викладені в статті, — повідомляє виконуючий обов'язки директора комбінату Б. Впінський, — мали місце. Стаття обговорена на розширеному засіданні інженерно-технічних працівників комбінату, майстрів та бригадирів. Вжито заходів для поліпшення якості меблів. На виниклих за випуск недоброякісної продукції накладено адміністративне стягнення».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

28 ЛИСТОПАДА цього року все прогресивне людство відзначало 150 років від дня народження одного із основоположників марксизму, великого друга і соратника Карла Маркса — Фрідріха Енгельса. А рівно через два дні, 1 грудня, у нашій республіці вшанували 120-річчя ювілей С. А. Подолинського, який довгий час проживав у Новомиргороді і був першим пристрасним пропагандистом економічного ачення Карла Маркса на Україні. Перебуваючи за кордоном, наш земляк брав участь у роботі російської революційної еміграції, зустрічався з керівниками І Інтернаціоналу — К. Марксом і Ф. Енгельсом. У статті «Праця людини і її відношення до розподілу енергії» (1880 р.) революціонер-демократ С. А. Подолинський цитує «Анти-Дюрінг» Ф. Енгельса, а сам Ф. Енгельс у листах до К. Маркса від 19.XII та 22.XII 1882 р. високо оцінює названу роботу С. А. Подолинського. У праці «Громадянський рух в Англії та Ірландії» наш земляк широко використовує «Становище робітничого класу в Англії» Ф. Енгельса.

Це — лише одна із сторінок, один із фактів постійної уваги Ф. Енгельса до революційного руху на Україні, до української історії. Проте цим далеко не вичерпується проблема «Фрідріх Енгельс і Україна». Доктор історичних наук, член-кореспондент АН УРСР І. О. Гуржій у своїй праці «Фрідріх Енгельс

про Україну» (видавництво політичної літератури України, К., 1970 р., 153 стор.) яскраво показав, як глибоко і всебічно розкрито усього життя вивчав великий Енгельс Україну. Книга І. О. Гуржія складається із вступу, шести розділів і висновків. Уже назви кожного з розділів говорять про її зміст. Так, у розділі «Питання історії України періоду феодалізму в творах Ф. Енгельса» під-

ФРІДРІХ ЕНГЕЛЬС ПРО УКРАЇНУ

креслюється, що Ф. Енгельс, який був добре обізнаний з українською мовою, у праці «Походження сім'ї, приватної власності і держави» говорить про структуру господарства і уклад населення Придніпров'я і тисячоліття нашої ери. Історичну долю Київської Русі, як колиськи трьох братніх східнослов'янських народів, К. Маркс і Ф. Енгельс порівнювали з долею імперії Карла Великого.

У праці «Яке діло робітничому класові до Польщі?» Ф. Енгельс пише, що під час Колішчині яскраво проявлялися релігійні форми боротьби, які були так характерні в ті часи і в інших країнах. Чимало спеціальних досліджень Ф. Енгельс присвятив національному пи-

тання в Росії і Австро-Угорщині, до складу яких входили землі України. У листі до Н. Вейдемейера 12 квітня 1853 р. він зазначає, що Польща не має ніякого ні юридичного, ні морального права на українські землі. Детально вивчав Ф. Енгельс події Кримської війни. У статтях, присвячених їй, є цінні історико-географічні, економічні та статистичні відомості про південь України, а також про Київську, Волинську, Подільську, Полтавську, Харківську, Херсонську і Таврійську губернії, про Галичину та Буковину. Ф. Енгельс згадує Дніпро, Дністер, Південний Буг, а також міс-

та Київ, Харків, Полтаву, Кам'янець-Подільський, Катеринослав, Одесу, Миколаїв, Херсон, Бердянськ, Ізмаїл, Хотин і ін. Про чудове знання Ф. Енгельсом території воєнних дій періоду Кримської війни свідчить складена ним схема битви на Чорній річці.

Багатий цікавим фактичним матеріалом та жваво написаний і наступний розділ праці І. О. Гуржія, який називається «Ф. Енгельс про соціально-економічний розвиток України в пореформений період». Так, К. Маркс і Ф. Енгельс відмічали, що землі півдня України аж до кордонів Подільської, Київської, Полтавської та Харківської губерній становлять собою погано зрошувані і майже необроблювані степи. Ця картина майже в

повному обсязі зберігалася аж до перемоги Жовтня. Лише Радянська влада волею партії і народу вдихнула життя у родючі південноукраїнські степи.

Найбільшим за обсягом є у рецензованій книзі розділ «Ф. Енгельс і революційний рух в Росії та на Україні».

Саме в цьому знаходиться матеріал про особисті контакти українських революційних діячів з Ф. Енгельсом (наприклад, С. А. Подолинського, І. Ф. Фесенка), про вивчення, цитування, переклад окремих творів та уривків із творів Ф. Енгельса Лесею Українкою, Іваном Франком, Павлом Грабовським і ін. Не можуть не зацікавити читача майже невідомі досі факти видання та розповсюдження творів Ф. Енгельса на Україні у дожовтневий період. Висвітленню цього питання І. О. Гуржій присвятив спеціальний розділ.

Завершується робота розділом, де показано, як твори Ф. Енгельса вивчають широкі маси українського народу, для яких марксизм-ленінізм став надійною зброєю у боротьбі за побудову комуністичного суспільства.

Книга І. О. Гуржія написана жваво, із знанням справи і буде цінним посібником для спеціалістів-істориків, для учителів, пропагандистів, працівників преси, студентів і для всіх тих, хто цікавиться історією України, історією проникнення і розповсюдження марксизму на українських землях.

В. БРАНИЦЬКИЙ,

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ,

викладачі Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

ПРИСВЯЧЕНИЙ
XXIV З'їздові
КПРС ТА XXIV
З'їздові КП УКРАЇНИ

ЛАСКАВО ПРОСИМО КІНОМІТЦІВ НА ЗЕМЛЮ ОРДЕНОНОСНОЇ КІРОВОГРАДЩИНИ!

В ЧЕКАННІ!

Всі Знам'янка в чеканні дорогих гостей. Вони прибувають до нас сьогодні. Зразу ж відбудеться зустріч з робітниками, службовцями, учнівською молоддю в кінотеатрі «Україна». Демонструватиметься кінофільм «Комісар».

Відвідають наші гості підприємство комунальної праці — Знаменське локомотивне депо. Познайомляться з виробничим процесом, оглянуть музей.

Звідси вони відбудуть в колгосп «Путь Ильича».

Ще більш цікавим буде другий день перебування кіномитців у Знаменці. Вони завітають до студентів Шамієвського сільськогосподарського технікуму. В цьому приміщенні міститься підільний обком та райком партії.

І. ІВАНЧЕНКО.

Зустріч на екрані і наяву

Жителі Долинської сьогодні теж зустрічають дорогих гостей. Хлібом-сіллю зустрінуть вони кіномитців. На честь їх приїзду буде мітинг. А о дванадцятій годині дня в кінотеатрі імені Леніна відбудеться зустріч. Тут же демонструватиметься кінофільм «В'язь».

ні Бомона». А потім — знову зустріч з виконавцями ролей героїв, обговорення фільму. Як це цікаво і незвичайно!

Б. ВАСИЛЬЄВ.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКІ СУВЕНІРИ

Приїжді в Новоархангельськ вітер пологів горі транспарант: «Палкий привіт учасникам Народного фестивалю українських радянських кінофільмів!» А в самому районі, в сільських клубах, будинках культури готуються до зустрічі українських кіномитців.

Показ фестивальных фільмів почнеться демонструванням стрічки за сценарієм М. Стельмаха «Хліб і сіль». Районна газета «Колос» стане в нагоді учасникам обговорення прем'єри: вже надруковані анотації на всі кінокартини.

Почесні гості Новоархангельщини побувають в колгоспі «Україна», де відвідають ферму, механізований тік, Трудівники колгоспу приготували для них запрошення в Калинбодський музей, покажуть пам'ятний знак на честь 200-річчя Коліївщини.

Присмії турботи зараз у народних умільців району. Адже традиція така — гостям на згадку дарувати сувеніри. Художні вироби з різьблення по дереву, народні вишивки вже чекають кіномитців. Та найбільше ждуть гостей глядачі, хлібороби Новоархангельщини.

ПІД ЧАС ФЕСТИВАЛЮ ВИ ПЕРЕГЛЯНЕТЕ ТАКІ ФІЛЬМИ:

«Хліб і сіль»

Сценарій М. Стельмаха, постановка Г. Коха-на та М. Макаренка.

На початку 1905 року селяни залишали рідні місця і їхали до Сибіру шукати землю й щастя. Поїхав шукати щастя й Мар'ян Поляруш. А у рідному селі в цей час відбуваються важливі події. Відгук революції 1905 року долинув і сюди. Селяни відбирають у пана землю і ділять її між собою. Але невдовгим було селянське щастя. Козаки жорстоко розправлялися з повстанцями.

Хоча фільм відтворює трагічну сторінку історії нашого народу, він сповнений оптимізму, віри в майбутнє. В ньому показано силу людського духу, віру в перемогу.

«В'язні Бомона»

Сценарій Ж. Журибіди та Ю. Лисенка, постановка Ю. Лисенка (дві серії).

Про мужність і патріотизм радянських людей, які в неможові важких умов боротьби з фашизмом, розповідає цей фільм.

Головний герой — радянський офіцер Василь, який за дорученням підлітного центру стає габітним наглядцем, згуртовує в'язнів для боротьби, очолює згодом партизанське з'єднання, яке завдає відомих ударів ворогові.

Завтра в кінотеатрі «Комсомолец» міста Кіровограда — прем'єра кінострічки Одеської студії художніх фільмів «Міський романс». Це картина про кохання, про справжнє почуття, про вибір молоді людиною життєвого шляху.

Режисер фільму Петро Юхимович Тодоровський розповідає:

— Спершу придумали два випадки: «Він не поїхав на ліжка з усією компанією. Пішов у майстерню висмикнути цвях з черевика. Побачив її, і по снігу, в одному черевикові, паздогнав і познайомився».

І другий випадок: «Вона, Маша, опукана ним, іде вулицею й зустрічає знайомого вертольотника. Він удивець, у нього — дочка. Він шукає їй матір, а собі дружину. Маша йому подобається. І здається, обидва знаходять те, що колись втратили. Та Маша розуміє, що й досі кохає Сашку. Машу грав студентка Ленінградського університету».

„МІСЬКИЙ РОМАНС“

сського вищого художнього училища Наталя Леонідова. Вона чесна, не знає, що таке здукавити, змовчати, обдурити. За сценарієм Маша була з Можайська — невеличкого міста неподалік від Москви. І режисер із сценаристом хотіли показати таку собі провінціалочку. Однак виконавиця ролі Маші — Леонідова виховувалася в інтелігентній родині. Таким чином образ в процесі зйомок фільму зазнав деякої трансформації, став габітним. Леонідова цілком справилася із своєю роллю.

Сашка — сучасного хлопця, грає артист Московського художнього Академічного театру Євген Кшидін. Він майстерно втілює на екрані типового представника того кола юнаків, які все знають, уміють, легко дивляться на стосунки між чоловіком і жінкою. Чудово, талановито виконав роль вертольотника артист театру імені Ленінградської Ради Леонід Дьячков.

Фільм «Міський романс» глибоко психологічний, він примушує думати, співставляти людські характери, показує, як з'являється неввіра в любов, як правильно зрозуміти і полюбити світ.

Без сумніву можна сказати, що кінокартина знайде свого глядача, допоможе молоді правильно обрати шлях у велике, багатогранне життя. І в цьому — заслуга режисера фільму, заслуженого діяча мистецтв УРСР, автора стрічок «Спрага», «Віриність» нашого шановного земляка із Кіровограда Петра Юхимовича Тодоровського. Подивіться фільм, не пошкодуєте.

В. САНДУЛ,

член громадської Ради по пропаганді кіномистецтва при міському кінотеатрі «Комсомолец».

ЛЮДИ зібрались в дорогу. Зібрались у безвість. Так. Вони самі не знають, що на них чекає. Сім'яни відійдуть, щоб у далекому Сибіру здобути шматочок землі, на якому б кріпавцем, розбавленою потом, здобувати хліб. Здається, земля стоїть.

Так починається фільм, що зовсім недавно вийшов на екран. Перші ж кадри змушують пачути, збентежене серце. І навіть того, хто був ще не вворушеним, виведе із рівноваги образ полишеної дитини старенької матері-чайки, що не має сил покинути своє гніздо. І ймення її — Чайка.

Фільм поставлено за сценарієм Михайла Стельмаха, за його ж такою назвою «Хліб і сіль» на студії імені Довженка.

Це страшна від людського горя, але колоритна і багата картини побуту оповідь.

Не так давно минула історія виникає на екрані. Історія одного з сім'яни України. Та історія, яку ми знаємо, але бачимо її зовсім іншими очима, і переживаємо її разом з героями твору.

Опустило село. Каліки-хати. Образ дукача-гидоти, що наживається на людському горі. Але не це головне. Крізь увесь фільм проходить тема ствердження життя. Людина існує, щоб жи-

ти! І поно, життя, випливає перед нами у всій багатогранності. Любов, несподіваність, труд, нісця, радість і жалі не можуть полишити байдушим до них. Не можливо бути байдушим долею

БАЙДУЖИХ НЕ БУДЕ

Христини, кохання якої не судилося стати на новий зріст. Лево, як і Роман, любить Христину, але щось у ньому є цинічне, що відштовхує. І все ж які завзяті вони обидва у праці!

— Півні, — говорить про них Мар'ян. А кожному з них просто хочеться сподобатись Христині.

Згоріла Мар'янова постать, що по дорозі до Сибіру поховав дружину, пропонує мимоволі гірким болем, бо

ви теж разом з ним переживаєте всі його нещастя, але маєте таку ж горду душу, дивлячись на нього. І тоді, коли він вертає до села; і тоді, коли буває село; і тоді, коли він робить у полі; і тоді, коли він на весіллі, і під козацьким кулаком.

Ще один образ, який хвилює понад усе. Образ німого чоловіка, у якого найдорожче, окрім людей — скрипка, душа його. Коли козаки розстрілюють село, розбита, пошкоджена скрипка — як ревієм людських надій: убито надію, убито найдорожче. Виставляють обривані струни, як пошмикували жили — смерть.

І все ж, вже проглянувши фільм, дивуєшся: який живучий народ, що під землі, як Антей, набирається сил. Ні розстріли, ні катування, ні ланцюги, ні зачепи не мають сили вбити прагнення перетворити життя, утвердити соціальну справедливість.

Стрічка кінчається трагічною картиною, але щось в останній мізансцені напівохоче па думку: бути грозі. Бути бурі! Вогонь в очах знедолених не згас, а жде слушної години.

В. ШЕВЧЕНКО,

старший інженер — редактор Будинку науково-технічної пропаганди МТ і СГМ.

ПІД ЧАС ФЕСТИВАЛЮ ВИ ПЕРЕГЛЯНЕТЕ ТАКІ ФІЛЬМИ:

«Севастополь»

Сценарій В. Потєйкина, постановка В. Ісакова.

Лютневу революцію юнкер Сергій Шелехов зустрів з радістю. Здійснилася його заповітна мрія — він офіцер і до того ж, як йому здавалося, революційного випуску.

В складних умовах того тривожного часу Шелехову треба було визначити, з ким він. Життя примушує Сергія Шелехова по-новому осмислити свій шлях.

«Міський романс»

Сценарій Ф. Миронера та П. Тодоровського. Постановка П. Тодоровського.

Нелегкою була любов двох молодих людей. Він не повірив своєму кохання, побоявся втратити свободу...

«В тридц'ятому царстві»

Сценарій В. Губарева. Постановка Е. Шершобітова.

Жанр фільму — сучасна казка — памфлет, яку адресовано юним глядачам. Це захоплююча історія про те, як радянська дівчина Оксана — солістка ансамблю «Балет на льоду», що прибув на гастролі до країни Карлік — своєрідного собачого раю — через велику схожість з юною королевою Карлік стає каліфом на годину і протягом кількох днів править країною, керуючись уявленнями радянської людини про справедливість і добро.

«Між високими хлібами»

Сценарій І. Стаднюка та Л. Міліонікова.

Сучасне село, його щоденні турботи знаходять у фільмі своє відображення.

Головний герой кінокомедії — колгоспний конюх Стручок — людина щира, чуйна. Але має одну ваду — любить пережидати чарку, внаслідок чого часто попадає у смішні ситуації.

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНІ ФІЛЬМИ:

«Роздуми про сучасника»

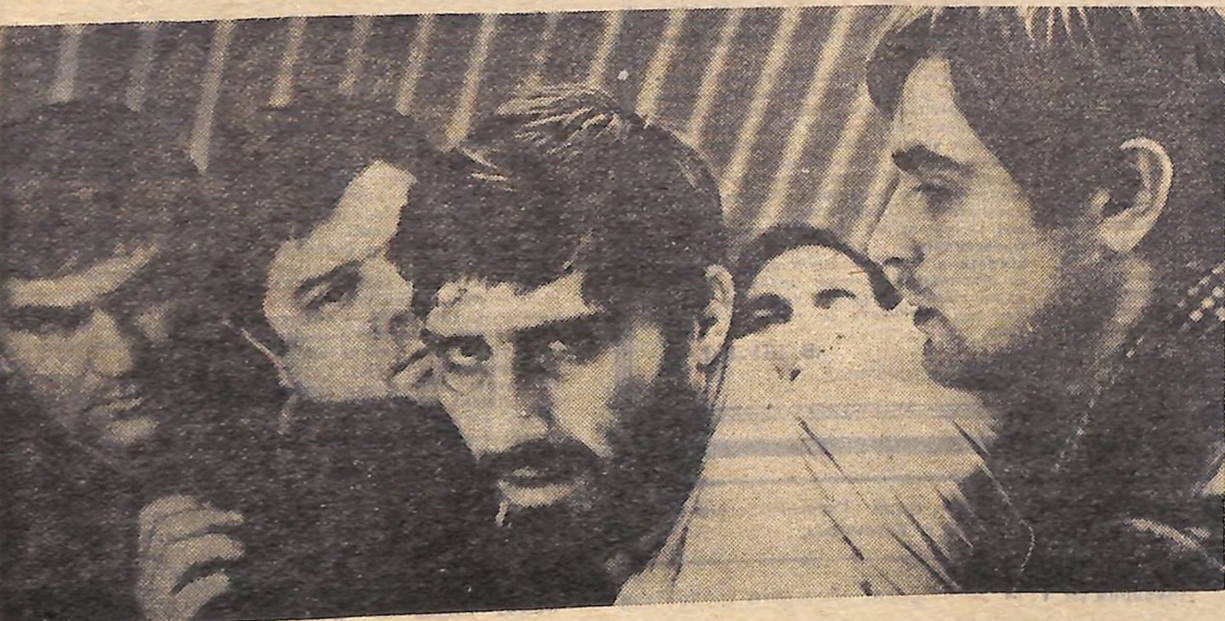
Сценарій В. Кузнецова. Постановка Л. Удовенка.

Це публіцистична розповідь про нашу епоху, про торжество ідей марксизму-ленізму в усьому світі.

«Чи думають тварини»

Сценарій К. Алікова. Постановка Ф. Соболева.

Картина, що присвячена дуже складній і актуальній темі, — вивченню поведінки різних тварин в природних і спеціальних створених умовах, є продовженням фільму цих же авторів «Мова тварин». У фільмі відтворено красу світу, показано тварин, що рідко зустрічаються. Картина закликає оберігати рідну природу.

Кадр із фільму «В'язні Бомона»

Д. ЦВЯТУРАЄВ

НА КОНКУРС
«ВУЛИЦЯ МОЯ»

Так, то тільки здається, що пам'ятки історії безмовні. Вслухайтесь! І вони повідують вам ще

І ПРО КОРИФЕІВ «ДРУГИХ УКРАЇНСЬКИХ АФІН», І ТАЄМНИЦЮ «ОТРУТИ» АЙРУ ОЛДРІДЖА

(Закінчення. Початок в газетах за 10, 12 грудня).

Вулиця Леніна, 22. Це Палац культури імені Жовтня ордена Трудового Червоного Прапора заводу, сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка». Нині ми заходимо сюди, щоб помилуватися іскрометними танцями чи вдалою постановкою заводських аматорів.

А чи знаємо ми, як далеко сягають добрі традиції цього будинку колишньої народної аудиторії, або, як тоді його ще називали, будинку громадського зібрання? Чи всім ми знаємо тих видатних людей, що побували тут?

А тут колись звучала чарівна музика Лисенка. Саме тут він дав великий концерт 5 січня 1880 року, з гучним успіхом виконав уривки своєї опери «Різдвяна ніч», концертні вальси, українську рапсодію «Шумки-думки», а також полонез Шопена.

Як свідчить рецензент, публіці також дуже сподобались романси М. Лисенка «Якби мені, мамо, памісти», «Садок вишневий коло хати», які виконала О. Лисенко.

В 1902-му році, 15 вересня, тут линули чарівні мелодії Шопена і Шумана у виконанні 13-річного Генріха Нейгауза, сина Густава Нейгауза, піаніста-педагога, засновника музичної школи в Єлисаветграді. Син продовжив добру славу батька. Він став відомим радянським піаністом, заслуженим діячем мистецтва РРФСР, доктором мистецтвознавчих наук. В 30-х роках він був директором Московської консерваторії. Сьогодні у славі піаніста Святослава Ріхтера відбилися і колишньої слави Генріха Нейгауза, адже Ріхтер — його учень.

Тут, в цьому приміщенні, довго не вшухали овації, коли знаменитий Леонід Віталійович Собінов 23 квітня 1915 року виконував арії з опер Даргомижського, Римського-Корсакова, Бізе.

Меморіальна дошка на нинішньому Палаці культури імені Жовтня нагадує ще про одну подію в культурному житті міста:

«В цьому будинку з 1869 по 1883 рр. виступав аматорський театральний гурток, заснований І. К. Карпенком-Карим і М. Л. Кропивницьким. У 1875 році тут було вперше поставлено «Вечорниці» П. І. Ніщинського. У виставі брали участь: П. І. Ніщинський, М. Л. Кропивницький, І. К. Карпенко-Карий, М. К. Садовська-Барілотті, М. К. Садовський».

З цього гуртка бере початок широка річка блискучих талантів «других українських Афіні»

(як називали в той час театрознавці Єлисаветград; перші Афіни — то була Полтава) — молоді брати Івана Карповича — великі майстри української сцени Панас Садовський, Микола Садовський та їх сестра Марія Карлівна Барілотті-Садовська. Тут зробили перші кроки в мистецтво обдаровані українські актриси Н. Горшкова (по сцені Жаркова) і Г. Фроленко (по сцені Кохановська), а також популярний в 80 — 90 роках оперний співак (тенор) К. Светлов-Стоян.

Лише протягом якихось двох років гуртківці здійснили постановку багатьох українських п'єс, серед яких були «Наталка Полтавка», «Сватання на Гончарівці», «Москаль-чарівник», «Шельменко-денщик», «Назар Стодоля», а також п'єси російського драматурга О. Островського, які були поставлені в 1874 — 1875 рр. — «Шалені гроші», «З чужого клопоту голова болить», пізніше поставлено «Доходне місце».

Гуртківці збиралися частенько і дома в Івана Карповича, на Знам'янській. До речі, тенор і вулиця, і бібліотека, що розмістилася в тому будинку, носить ім'я І. К. Тобілевича. А меморіальна дошка нагадує: «В цьому будинку жив з 1873 по 1883 рік корифей українського театру, видатний письменник-драматург Іван Карпович Тобілевич (Карпенко-Карий). Не раз бував у драматурга дома і композитор Петро Іванович Ніщинський. Там і задумав свої «Вечорниці», які закінчив у 1875 році».

II

Якщо ви завітаєте на Ленінській до будинку № 4, то меморіальна дошка відразу сповістить:

«Цей театр заснований в 1867 році. Тут починав свою діяльність перший український професійний реалістично-побутовий театр, організований М. Л. Кропивницьким».

В ньому працювали: І. К. Карпенко-Карий, М. П. Старицький, М. К. Заньковецька, М. К. Садовський, П. К. Садовський, М. К. Садовська-Барілотті, Г. П. Затиркевич-Карпінська».

До цього слід додати, що театр споруджено військовим інженером, полковником Г. В. Транбильським, бо вже приміщення зібрання стало тісним для гуртківців.

Згодом народилася і перша українська професійна театральна трупа.

Важко прослідкувати шляхи до театру кожного з учасників цієї трупи. Згадаємо лише про благотворний вплив на молодих аматорів Айру Олдріджа, геніального негритянського трагіка. У 1863 році І. К. Тобілевичу пощастило побачити його на єлисаветградській сцені в ролі Оттелло.

«Тут я вперше в своєму житті, — згадував значно пізніше І. К. Тобілевич, — спізнав солідність «отрути», що зберегла свою силу до кінця моїх днів. Своїми оповіданнями про великого «негра» я мимоволі отруював тією ж отрутою полум'яні, прагнучі душі моїх молодших братів Миколи та Панаса і сестри Марії. Пізніше Панас згадував, що слова «театр», «сцена», «спектакль» стали неначе рідними».

Так, пам'ятки історії розповідають багато і цікаво. Тільки вслухайтесь.

З метою привернення уваги громадськості і особливо молоді до вивчення, вивчення і збереження пам'яток історії, пов'язаних з історією Радянської Армії і Великою Вітчизняною війною 1941—1945 рр., виховання молодого покоління у дусі радянського патріотизму, поваги до слави історії і культури обласне товариство охорони пам'яток історії і культури та редакція газети «Молодий комунар» проводять «Вікторину «Перемога», присвячену річниці Радянської Армії і 26 роковинам Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні над фашистською Німеччиною.

Вікторина проводиться на два тури. Перший — з 15 грудня 1970 року по 15 лютого 1971 року, другий — з 23 лютого по 1 травня 1971 року.

Підсумки будуть підведені по кожному туру окремо, до 23 лютого 1971 року — перший тур і до 9 травня 1971 року — другий тур.

Відповіді на вікторину оцінюватимуться не тільки за точність, а й за повноту і художнє оформлення текстів (ілюстрації, фотографії, схеми тощо). На переможців вікторини чекають грамоти, цінні подарунки та грошові премії:

перша — 50 крб.,
друга — 30 крб.,
третя — 20 крб.

Відповіді надсилати з поміткою «Вікторина «Перемога» на адресу: м. Кіровоград, вул. Шевченка, 16/1. Обласне товариство охорони пам'яток історії і культури.

1. Як і коли була організована Червона Гвардія в Єлисаветграді? Які події пов'язані з нею?

2. Назвіть перших Маршаль Радянського Союзу.

3. Хто і коли з визначних полководців Червоної Армії відвідав нашу область, які події пов'язані з їх перебуванням в наших краях?

4. Скільки встановлено пам'яток в нашій області, присвячених героям громадянської війни? Де вони розташовані?

5. Що ви знаєте про «Кіровоградську операцію»? Її початок і закінчення та значення в ході звільнення України від німецько-фашистських загарбників. На території яких населених пунктів вона проходила?

6. «Дніпровська переправа» — в якому місці області відбулася і її значення. Якими мемо-

ріалами вона відзначена?

7. Які фронти, армії звільняли Кіровоградську область від німецько-фашистських загарбників? Назвіть командуючих фронтів і армій.

8. Кому з воїнів Радянської Армії було присвоєно звання Героя Радянського Союзу за звільнення Кіровоградської області?

9. Які частини і підрозділи здобули назву «Кіровоградська» та «Гвардійська» за Кіровоградську операцію?

10. Скільки і в яких населених пунктах області в 1970 році було відкрито пам'яток, присвячених 25-річчю Перемоги?

ЧЕТВЕРО З «ШЕСТИРКИ» ВІДОМІ

Отже, відомі чотири претенденти із шести можливих, які по результатах міжнародного турніру продовжують боротьбу за шахматну корону світу. Це — Фішер, Хьюбер, Геллер і Ларсен. Ще за два місяці розгорнеться гостра боротьба в заключному турі.

Спорт
(ТАРС).

Футбольна команда ЦСКА. Сидять (зліва направо): Володимир Дударенко, Альберт Шестернов, Юрій Істомін, Володимир Кай-лінич, Володимир Федотов, Валентин Уткін. Стоять — старший тренер Валентин Ніколаєв, Юрій Пшеннічников, Микола Долгов, Борис Копейкін, Володимир Полікарпов, Олександр Кузнецов, Володимир Астаповський, Мар'ян Плахетко, Валентин Афонін.

Фото АПН.

Йдуть листівки із Києва

Погруда Володимира Ілліча Леніна. Фотографії, стени, які розповідають про героїчне життя засновника першої в світі соціалістичної держави. Атрибути червоногвардійської піонерії — сурма і барабан. Тут, в Ленінській кімнаті Петроградської середньої школи, збираються піонери на свої збори, тут вони під керівництвом піонервожатих пишуть листи воїнам Радянської Армії, колишнім вихованцям школи, зачитують відповіді від них.

За навікруглим, старовинного фасону вікном білють стрункі берези на глі вінозеленої хвої. Це Петроградський парк — окраса села і його гордість. Його стежки сходжені вчителькою російської мови і літератури, матір'ю відомого радянського письменника Акіліною Євгенівною Поповіною. Її діти — Євген та Нілюс. Свято бережуть пам'ять про земляків комсомольці, піонери, жовтєнати, вчать твердості і мужності на книгах письменника-земляка — «Чиста кришниця», «Висока вода»

та багатьох талановитих, іскрометних оповідань і листів.

В Ленінській кімнаті зберігаються подарунки петроградцям від матері письменника — всі надруковані твори Є. Поповіної, альбом з фотографіями батька Євгена Поповіної, Акіліни Євгенівни в молоді роки, коли вона вела боротьбу за Радянську владу, своїм наліжним і авторитетним словом народного вчителя закликала селян і робітників відстоювати завоювання Жовтня, несла в маси світло ленінського генія, сяла благородні зерна правди на спраглому, вистраданому ґрунті селянських сердець, чекала терпляче чудових сходів. І сходи ці заволоділи, хоч їх сівач ніколи не прагнув винагородити. Та доля була надзвичайно вдячною: згодом син Женя, одей маленького хлопчинка з допитливими очима, що на фотографії, став комсомольським працівником, потім — письменником.

Розквітало навкруги життя, будували і ставали на ноги колоски на злато

куркулям і їх прихвостям, хоч ті чинили жорстокий опір. Вони обили Ваню Стоянова, комсомольського ватажка з Кам'янки, про що в свої останній книзі розповів Євген Поповіч. Ця книжка називається «Графська кухарка». До речі, мати письменника подарувала учням Петроградської середньої школи всі його твори.

Нині Акіліна Євгенівна живе в Києві. Проте не забуває Петроград — місце своєї звитяжної молодості. Вона листується з учнями, а коли не має часу чи змоги (треба зважити і на вік жінок — їй 64 роки), Акіліна Євгенівна вітає їх листівками.

Звичайно, в Ленінській кімнаті можливо ще й не вистачає експонатів — мало, наприклад, атрибутів епохи — дореволюційної, нашого часу — та безперечно одне: вистелі школи, старина піонервожата Євгенія Олександрівна Левадко робить дуже багато для виховання підрастаючого покоління. Хочеться згадати одну важливу справу, яку роблять, юні тимурівці під керівництвом Євгенії Олександрівни. Саме тут, в Ленінській кімнаті, в учнів вирізів план допомагати старикам, інвалідам Великої Вітчизняної війни, ветеранам праці по господарству, приносити їм книги з бібліотеки.

В. ШУЛЬГА.

м. Новомиргород.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

П'ЯТНИЦЯ, 18 ГРУДНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізій. (К). 11.10 — Телефільм. «Здрастуй, Північ».

морськ». (К). 11.35 — Шкільний екран. «Українська література для учнів 10 класу». «Драматургія Івана Кочерги». (К). 12.15 — Художній фільм. (Кіровоград). 16.30 — Телефільм «У локомотивних кооператорів». (М). 16.45 — Виступають учасники IV конференції письменників країн Азії і Африки. (М). 17.30 — Для дітей «Зірочка». (К). 18.00 — Телевізій. (К). 18.15 — Московський міжнародний турнір з фігурного катання. (М). 19.00 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 19.10 — «Олександрія — адреса емпіонів». (Кіровоград). 19.30 — Програма «Час». (М). 19.55 — Міжнародна товариство зустріч з хокеєм. ЧСР — СРСР. (Острів). 22.00 — Художній фільм. (Кіровоград). 23.30 — Телевізій. (К).